

Preek Johannes 14:1-11 - zondag 16 dec. 2012 te Waarder (9:30)

Opgeschreven vanaf de opname met enkele kleine wijzigingen

Kand. E. Boogert

Schriftlezing: Johannes 13:33-14:11

Het is al even geleden dat ik een keer naar Den Haag moest. Ik ging met de trein en kocht een treinkaartje, met als bestemming: Den Haag. Ik ging in de trein zitten, maar wat gebeurde er? Die trein reed precies de verkeerde kant op. Mijn bestemming was wel juist, maar ik had de verkeerde weg genomen. Ik denk dat ik vanmorgen niets te veel zeg, als ik zeg dat op de bestemming van uw levensreis, op dat ticket, op die enkele reis, één bestemming staat aangegeven: de hemel, het ware geluk, de eeuwige gelukzaligheid. Toch? Niemand wil verloren gaan toch? Maar dan is het natuurlijk de grote vraag: - als dat nu uw bestemming is, als u dat nu op uw ticket wenst - weet u ook de weg daarnaartoe? Want zonder weg, komen wij niet op de bestemming. Weet u hoe u er komen moet? En weet u ook hoe u er komen zult?

De Heere Jezus heeft net een aantal dingen aan Zijn discipelen verteld. In vers 13:33 staat: *Nog een kleine tijd ben Ik bij u. Gij zult Mij zoeken en waar Ik heen ga, kunt gij niet komen.* Dus de Heere Jezus zegt: Ik ga weg; Ik zal straks niet meer bij u zijn. En waar Ik heen ga, kunt gij niet komen. Het is dan niet verwonderlijk, dat in vers 36 Petrus aan de Heere Jezus vraagt: *Heere, waar gaat Gij heen?* En dan herhaalt de Heere Jezus het: *waar Ik heen ga kunt gij Mij nu niet volgen.* Maar dan komt er iets achteraan: *maar gij zult mij namaals*, dat is straks, *volgen* (13:36). En dan komt dat bekende stukje, dat Petrus zegt: Heere, ik zal u volgen. Ik zal mijn leven zelfs voor U zetten (13:37). En dat de Heere Jezus die diep ernstige woorden uit moet spreken: *Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: De haan zal niet kraaien, totdat gij Mij driemaal verloochend zult hebben* (13:38). Is het verwonderlijk gemeente, dat de discipelen hier echt, echt in de war van zijn? Dat hun hart ontroerd is. In het Grieks staat eigenlijk: het is helemaal door elkaar geroerd, door elkaar geklutst. De Heere Jezus gaat weg en Petrus, die gaat Hem verloochenen. *Uw hart worde niet ontroerd* (14:1). Het kan zomaar gebeuren, dat er in ons leven dingen gebeuren, die ons hart, ons leven in zulk een beroering brengen dat wij er verwart van raken. Dat de wegen van de Heere zo lopen, dat wij er echt niets van begrijpen. *Uw hart worde niet ontroerd*, zegt de Heere Jezus tegen Zijn discipelen. En dan volgt: *gijlieden gelooft in God, gelooft ook in Mij* (14:1). U die zo'n verward hart hebt, eigenlijk zou dit voldoende moeten wezen. Dat de Heere tot u zegt: *u gelooft in God, gelooft ook in Mij.* Vanuit het Grieks mogen we ook vertalen: *gijlieden gelooft in God, EN gij gelooft in Mij.* Of nog anders; misschien is dat nog iets duidelijker zelfs: *u vertrouwt op God, vertrouwt ook op Mij.* Dat zou genoeg moeten zijn. Dan is het: Heere, wat U doet is goed; hoe de weg ook lopen zal. En voor de discipelen: ook als U heen zult gaan en wat Petrus ook zal doen, het is goed.

Wonderlijk gemeente, dat de Heere Jezus nog meer erbij gaat voegen. Dat Hij niet zegt: geloof in Mij en dan is het goed. Maar dat Hij ook met de zwakheid van ons hart

rekent. Hoe pastoraal is de Heere Jezus hier, als Hij in vers 2 zegt: *In het huis Mijns Vaders zijn vele woningen*. Eergisteren moest ik een weeksluitering verzorgen in een verzorgingstehuis. Toen ik daar zo rondliep, dacht ik: werkelijk dit is nu zo'n huis: één huis, met daarbinnen vele woningen. Vele kamers, vele appartementen zoals wij dat zeggen. Nu, zo zegt de Heere Jezus ook: *In het huis Mijns Vaders daar zijn vele woningen; anderszins zo zou Ik het u gezegd hebben* (14:2). Dat zinnetje staat daar zo tussen en het kan wel een beetje lijken dat de Heere Jezus hier zegt: *anderszins zou Ik het u gezegd hebben*, dubbelepunt *Ik ga heen om u plaats te bereiden*. Dus in de hemel zijn vele woningen en als dat niet zo was, dan zou Ik gezegd hebben: Ik ga daarheen om plaats te bereiden. Eigenlijk moeten wij dat zinnetje *anderszins zo zou Ik het u gezegd hebben*, tussen haakjes plaatsen en daarachter een punt zetten. Dus de Heere Jezus zegt daar: In het huis van Mijn Vader zijn vele woningen en als dat niet zo was, dan zou Ik het u gezegd hebben, dat het niet zo was. En dan volgt daarop: *Ik ga heen om u plaats te bereiden*. Heerlijk is dat hè, als wij mogen weten: Christus is daar, Hij maakt daar een plaats voor mij gereed.

Hij bereidt daar plaatsen. We moeten hier eerlijk zijn gemeente. Waarom moest Christus daar nu plaats bereiden? Was daar geen plaats meer dan? Of, is het daar als in een verzorgingstehuis? Daar wordt ook plaats bereid. Alleen dat gaat daar geheel anders. Daar moet eerst iemand sterven, voordat er een plaats vrij is. Aangrijpend gemeente, aangrijpend als we dat om ons heen zien gebeuren. Nee, zo is dat nu bij Christus niet. Hij gaat heen om plaats gereed te maken, om als het ware plaatsen bij te maken. Om plaats te maken waar geen plaats was. Er was geen plaats, voor niemand van ons. Christus moest daar plaats maken, omdat wij het alles verspeeld hebben. Christus ging daar heen, om met Zijn bloed te tekenen, voor nieuwe kamers. Opdat zondaren, opdat goddelozen daar zouden kunnen komen.

Vers 3: *En zo wanneer Ik heen zal gegaan zijn en u plaats zal bereid hebben, zo kom Ik weder en zal u tot Mij nemen*. Als wij de Heere mogen kennen, wat een troost, dat te mogen weten: hoe het in het leven ook voorstaat, als het sterven wordt, Hij komt. *Zo kom Ik weder en zal u tot Mij nemen*. Eigenlijk staat het in het Grieks nog veel sterker: *zo zal Ik komen en zal u tot MIJZELF nemen*. Ik zal u aan Mijn hart drukken. Wat een goedheid, wat een oneindige goedertierenheid van die Zaligmaker, dat Hij zondaren komt halen om ze te brengen in dat Vaderhuis met die vele woningen. *Opdat gij ook zijn moogt waar Ik ben* (14:3). Is dat nu uw verlangen. Opdat gij ook zult mogen zijn, waar Ik ben. Verlangt u daar wel eens naar? Om bij Christus te zijn. Om dit aardse leven, vol van zonden, vol van twijfel, vol van aanvechting, van ziekte, van moeite, te verwisselen voor het zijn bij Hem.

Wonderlijk dat de Heere Jezus daarna zegt: *En waar Ik heenga, weet gij, en de weg weet gij*; Vers 4. Dus de Heere Jezus zegt tegen de discipelen: waar Ik heenga, dat weten jullie. Dat heb Ik gezegd: *Ik ga heen om plaats te bereiden*. En de weg weten jullie ook. Weet u de weg? Weet u de weg om op die bestemming aan te komen? Weet u de

bestemming naar het vaderhuis hierboven? Of hebt u wel de bestemming, maar ontbreekt de weg?

Voor de discipelen was het allemaal niet zo helder. Vers 5; een heel herkenbare vraag misschien wel. *Thomas zei tot Hem: Heere, wij weten niet waar Gij heengaat*, en dan: *en hoe kunnen wij de weg weten?* Misschien is het voor u wel duidelijk, dat Christus hierboven is. Dat Christus bij de Vader is en daar zit ter rechterhand van Zijn Vader. Maar die tweede vraag van Thomas: en hoe, hoe kunnen wij de weg weten? Weet u de weg? Ja, misschien zegt u wel: als je de weg wilt weten, dat moet je echt eerst in de Bijbel gaan studeren. Dan moet je veel lezen en in Johannes gaat het ook over wedergeboorte (in hoofdstuk 3), dan moet je toch wel weten hoe het zit met de wedergeboorte en met het geloof. En dat moet je toch wel weten dat je het geloof echt hebt, en dat het niet een nep geloof is. En dan moet je leven toch gebeterd zijn en dan moet je bekeerd worden. Nu als ik deze dingen zo opnoem, dan zegt u misschien wel: nou, dat is het nu precies. Als ik daarover ga nadenken, dan is het net alsof ik in een doolhof rond dwaal. Dan weet ik de weg niet. Dan durf ik niet te zeggen wedergeboren te zijn. Ik weet wel dat ik verlang, verlang bij Hem te zijn. Maar hoe? Maar de weg? Als ik dan al die moeilijke dure woorden hoor, dan begin ik te twijfelen. Dan komt er aanvechting in mijn hart en dan zegt alles van binnen: het klopt niet! De weg. Weet u de weg? Weet u de route om daar te komen? Jullie zijn allemaal hier vanmorgen gekomen. Van huis naar de kerk. Jullie hebben een weg afgelegd. De een langer, de ander korter. Een weg. Om ergens te komen moet je een weg gaan. Om in dat Vaderhuis te komen, moet je een weg gaan. Precies. Maar hoe?

Hoor! *Jezus zeide tot hem: Ik ben de Weg, en de Waarheid, en het Leven*. Hoort u het gemeente? Hij is DE WEG! Hoe kom ik daar? Hoe kom ik ooit met God verzoend? Hoe kom ik ooit in dat Vaderhuis hierboven? Hij is de Weg. Hij is uw Weg. U moet deze Weg hebben. Zonder deze Weg, dan komt u er niet! Dan komt u niet op uw bestemming. Maar Hij, Hij is de Weg. Hij is het pad, de route naar het Vaderhuis met die vele woningen. O gemeente, mag dit uw hart verruimen? Dat u zegt: o, als dat zo is, als Hij de Weg is, dan hoef ik die niet gaan. Dan hoef ik niet te kruipen waar ik niet komen kan. Dan hoef ik niet meer te worstelen en te strijden en te vechten. Hij is mijn Weg. Mag u dat nu al zeggen? Hij, Hij is mijn Weg. Dat houdt de Heere Jezus Zijn discipelen voor. Herinnert u zich nog dat de Heere Jezus zei: *Waar ik heenga kunt gij niet volgen* Petrus, maar *namaals*, maar straks *zult gij mij volgen*. Hoe zal Petrus volgen? De Weg. Christus alleen.

Niet duidelijk? Niet helder? Is het nog vol verwarring van binnen? Is het nog vol vragen? Hij is DE WAARHEID! U die het niet meer weet. Hij is de Waarheid. Hebben wij dat al leren verstaan gemeente, dat wij tot een overgave voor Christus moeten komen, omdat Hij de Waarheid is. Hij is de enige Waarheid hier op aarde. Dat betekent ook het tegendeel. Dat al het andere, dat alles buiten Christus de *on*-waarheid, de leugen, het bedrog is. Al uw vragen, lever ze vanochtend maar in. Christus is daar: de Weg en de Waarheid. Ik ben ervan overtuigd gemeente, dat Christus in het Woord vanochtend aanwezig is. En dat u echt al uw vragen, al uw twijfels aan Hem mag overgeven, opdat

Hij uw Waarheid zal zijn. Pilatus, die verstond het niet. Die stak op een gegeven moment zijn handen in de lucht en hij zei: *Wat is waarheid?* (Joh. 18:38) Misschien komt die vraag ook wel in uw hart op. Wat, wat is nu waar? Welke dominee heeft er nu gelijk? De ene zegt het zus, de andere zegt het zo. Christus heeft gelijk. Hij is de Waarheid.

Het kan zomaar zijn dat er mensen onder ons zijn, die dicht bij het levenseinde zijn. Die dicht bij de bestemming zijn, of zouden moeten zijn. Misschien ook wel kerktelefoonluisteraars, die hier niet konden komen. Die al ver op reis zijn en dat het leven dood dreigt te lopen. Letterlijk. Er komt een einde. Misschien is dat wel eens in uw hart, dat u zegt: het einde komt en dan is alles over. Dan, dan ben ik er niet meer. Dan moet ik ook heengaan. Hoor: *Jezus zeide tot hem: Ik ben (...) het Leven!* (14:6) Dus, dus ik hoef niet meer te leven? Nee. Het leven is buiten u, in Hem. Al moet u het leven verlaten, Hij is dan uw Leven.

Gemeente, als we straks ons zullen buigen over die kribbe en dat Kindeke mogen zien; Zijn geboorte gedenken, wat zien we dan? De Weg, en de Waarheid, en het Leven. Dat, dat ligt in Hem verborgen. Ach gemeente, wat zullen de herders daarvan verstaan hebben? Wat zullen de wijzen uit het oosten hiervan begrepen hebben? Maar Christus openbaart het. Hij openbaart het Zijn discipelen, want zelfs zij verstonden na drie jaar niet dat Christus de Weg, de Waarheid en het Leven was. Of mag ik het anders zeggen: als u straks zich over die kribbe mag buigen, mag u dan zeggen: daar ligt *mijn* Weg, *mijn* Waarheid en *mijn* eeuwige Leven. Wat een ontzaglijk wonder gemeente, wat een oneindig wonder. Hierin, hierin heeft de Vader Zich verheugd. Hierin heeft Christus Zijn Vader verheerlijkt, opdat Hij voor mensen, voor u, voor mij, de Weg, de Waarheid en het Leven zou zijn.

Vers 7: *Indien gijlieden mij gekend had, zou gij ook Mijn Vader gekend hebben.* Dat klinkt best wel verwijtend. De Heere Jezus zegt tegen Thomas en ook tegen de andere discipelen: *als gijlieden Mij gekend had*; discipelen, als jullie werkelijk geweten hadden Wie Ik ben! Dan zou u ook de Vader gekend hebben. Kent u de Vader? Die almachtige Schepper van hemel en aarde? Kent u Hem? Hoe vaak blijkt het niet dat kinderen van God, net als deze discipelen, zoals we weleens zeggen: een betrekking op Christus hebben. Hem in enige mate te hebben leren kennen en toch weinig verstaan van wat de Heere Jezus hier zegt: *wie Mij gekend heeft, die heeft de Vader gekend.* Hoe kan dat nu? En vervolgens zegt de Heere Jezus: *en van nu kent gij Hem en hebt Hem gezien.* (14:7)

Het is dan ook niet verwonderlijk dat Filippus in vers 8 zegt: *Heere, toon ons Hem dan! Toon ons de Vader en het is ons genoeg!* Eigenlijk, eigenlijk bedoelt Thomas hier te zeggen: Heere, laat Hem zien, en dan, dan is het genoeg. Dan zullen we het geloven. Een eenvoudig voorbeeld: stel je voor gemeente, dat ik zeg: Ik heb hier een diamant zo groot als een vuist in mijn zak zitten. Dan zegt u: nou, dat wil ik wel even zien voordat ik dat geloof. Want dat zou betekenen dat hij groter is dan de grootste diamant, die er op de hele aarde is. Eerst zien, dan geloven.

Jezus zeide tot hem (vers 9): *Ben ik zo langen tijd met ulieden, en hebt gij Mij niet gekend, Filippus?* Zit u nu al zo lang hier in de kerk, hebt u na al van kinds af aan het

Woord gehoord. Jongelui, hebben jullie je hele jeugd al het Evangelie gehoord, uit de Bijbelse geschiedenissen en heb je Hem nog niet gekend? Wat moeten we dan ons hoofd buigen, als we nu al zo veel van Hem gehoord hebben. Zoveel jaren al het Kerstfeest gevierd hebben en dan niet verstaan, niet verstaan, niet begrepen wat daar in die kribbe neergelegd ligt.

Gemeente, aan de andere kant is het toch een wonder dat dit in het Woord staat. Dat blijkbaar ook de discipelen niet zover konden vorderen. Dat ook de discipelen het onderwijs van Christus nodig hadden, net als wij. Dat wij het nodig hebben om door Christus onderwezen te worden. Want wat openbaart, wat onthult de Heere Jezus hier? Hij zegt (vers 9, de tweede helft): *Wie Mij gezien heeft, die heeft de Vader gezien; en hoe zegt gij: Toon ons den Vader?* Hoe bedoelt de Heere Jezus dat? Bedoelt de Heere Jezus te zeggen: zoals ik nu hier lichamelijk als mens voor u sta? Zo aan de buitenkant, zo ziet de Vader er ook uit (met eerbied gesproken). Nee, zo bedoelt de Heere Jezus het niet. De Heere Jezus bedoelt: hoe Ik ben, zo is de Vader.

We gaan met elkaar nog even een stukje lezen uit Exodus. Exodus 33 vanaf vers 18. Er was namelijk ook nog iemand anders, die zei: *Toon mij Uw heerlijkheid!* Mozes, op de berg Sinaï, toen hij bij God was; bij God de Vader verkeerde, toen zei hij: *Toon mij Uw heerlijkheid.* Exodus 33 vers 18 en verder:

¹⁸ *Toen zeide hij (dat is Mozes): Toon mij nu Uw heerlijkheid!* ¹⁹ *Doch Hij (dat is de Heere) zeide: Ik zal al Mijn goedigheid voorbij uw aangezicht laten gaan, en zal den Naam des HEEREN uitroepen voor uw aangezicht; maar Ik zal genadig zijn, wien Ik zal genadig zijn, en Ik zal Mij ontfermen, over wien Ik Mij ontfermen zal.* ²⁰ *Hij zeide verder: Gij zoudt Mijn aangezicht niet kunnen zien; want Mij zal geen mens zien, en leven.* ²¹ *De HEERE zeide verder: Zie, er is een plaats bij Mij; daar zult gij u op de steenrots stellen (dat is op de berg Sinaï).* ²² *En het zal geschieden, wanneer Mijn heerlijkheid voorbij zal gaan, zo zal Ik u in een kloof der steenrots zetten; en Ik zal u met Mijn hand overdekken, totdat Ik zal voorbijgegaan zijn.* ²³ *En wanneer Ik Mijn hand zal weggenomen hebben, zo zult gij Mijn achterste delen zien; maar Mijn aangezicht zal niet gezien worden!*

En wat ging Mozes nu zien? Hoofdstuk 34 vanaf vers 5:

⁵ *De HEERE nu kwam nederwaarts in een wolk, en stelde Zich aldaar bij hem; en Hij (dat is de Heere) riep uit den Naam des HEEREN.* ⁶ *Als nu de HEERE voor zijn aangezicht voorbijging, zo riep Hij: HEERE, HEERE, God, barmhartig en genadig, lankmoedig en groot van weldadigheid en waarheid.* ⁷ *Die de weldadigheid bewaart aan vele duizenden, Die de ongerechtigheid, en overtreding, en zonde vergeeft; Die den schuldige geenszins onschuldig houdt, bezoekende de ongerechtigheid der vaderen aan de kinderen, en aan de kindskinderen, in het derde en vierde lid.* ⁸ *Mozes nu haastte zich en neigde het hoofd ter aarde, en hij boog zich.*

Mozes, die mocht iets zien van God de Vader. En nu zegt de Heere Jezus: *Wie Mij gezien heeft, die heeft de Vader gezien.* Kijkt u maar. *HEERE, HEERE, God, barmhartig.* Gemeente, wie was er meer barmhartig dan Christus? Hij, Die de zieken genas. Hij, Die Zich ontfermde over de overspelige vrouw. Hij, Die Zich ontfermde over die man, die al

38 jaren in Bethesda gelegen had. Genadig, wie is er meer genadig dan Christus? Die de zonden vergeeft. Die tot de lamme man, die door de vier vrienden door het dak gelaten werd, zei: *Zoon, uw zonden zijn u vergeven.* (Mar. 2:3-5) Wie is er meer genadig, dan Christus, die aan het kruis hing en bad voor degenen, die Hem kruisten? Die zei: *Vader vergeef het hun, want ze weten niet wat ze doen.* (Luk.23:34) Wie was er meer lankmoedig dan Hij, Die Zich vrijwillig, onrechtvaardig liet veroordelen. Die Zich vrijwillig liet leiden naar het kruis. Die Zich vrijwillig liet hangen. Lankmoedig, geduldig! Wie is er volle van grootheid van weldadigheid en waarheid, dan Jezus, dat is de Zaligmaker, Die zondaren zoekt om hen zalig te maken. Die verlorenen opzoekt, daar waar ze zijn: in de modder van de zonde, om ze eruit te trekken, om ze te leiden naar het Vaderhuis. Vers 7: *Die de weldadigheid bewaart aan vele duizenden en die de ongerechtigheid en overtredingen en zonden vergeeft.* En dan volgt daar nog: *Die de schuldigen geenszins onschuldig houdt, bezoekende de ongerechtigheid der vaderen.* Weet gij niet gemeente, dat Christus komen zal om te oordelen, de levenden en de doden? (Rom. 2:16; 2 Tim. 4:1)

Wie de Zoon heeft gezien, die heeft de Vader gezien. (14:9) Dat betekent ook nog iets anders. Dat betekent, dat zoals de Vader is, dat de Zoon precies zo is. En dat zoals de Zoon is, dat de Vader precies zo is. Even genadig, even barmhartig, even bereid om de zonden te vergeven. Even bereid om u op te zoeken. Zoals Christus rondging op deze aarde, lees het maar na in de Evangelien; zoals Hij deed, weet u wat Christus daarvan zegt? Vers 10: *Geloof gij niet dat Ik in den Vader ben, en de Vader in Mij is?* En dan komt het: *De woorden die Ik tot ulieden spreek, spreek Ik van Mijzelven niet, maar de Vader, Die in Mij blijft, Dezelve doet de werken.* Wat betekent dat gemeente? Toen Christus tegen die man zei: *Zoon, uw zonden zijn u vergeven*, toen was het niet alleen de Heere Jezus, Die dat zei, toen was het ook de Vader; God de Vader Zelf, Die dat door Christus zei. Alles, alles wat Christus gezegd en gedaan heeft, elders in Johannes zegt de Heere Jezus daarvan, dat heeft de Vader Mij gegeven. (5:36) Op een andere plaats in Johannes, zegt de Heere Jezus, dat Hij alleen datgene doet en datgene zegt wat de Vader Hem geboden heeft. (12:49)

Het kan zijn dat u heerlijkheid in Christus ziet. Maar als u op uw knieën gaat en u gaat bidden tot God, dat u eigenlijk opbotst tegen een vertoornd Rechter. Dat u zegt: hoe kan ik voor Hem bestaan? Vergeet het nooit meer gemeente: zoals Christus is, is de Vader. Die liefelijkheid, die goedheid, die Hij had, die heeft de Vader. Maak toch geen onderscheid tussen de liefde van Christus en de liefde van Zijn Zender, van Zijn hemelse Vader, Die dat huis heeft met de vele woningen. Dit betekent ook voor ons, dat als de Heere Jezus zegt: *Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven*, dat de Vader Hem aanwijst. Dat de Vader zegt: ziedaar, daar is uw Weg, daar is uw Waarheid, daar is uw Leven. En zo niet, dan is alles verloren. Het is alles tevergeefs. U zult niet in dat Vaderhuis hierboven kunnen komen.

In vers 6 valt op dat de Heere Jezus zegt: *Niemand komt tot de Vader, dan door Mij.* Er is echt geen andere Weg. Ik zei net: we kunnen soms in zo'n doolhof zitten. Dan

dwalen wij rond. Misschien wel rond in de drie stukken van de catechismus, dat wij het echt, echt niet weten. En dat wij ronddwalen, nu dan krijgt u vandaag de plattegrond met een bloedrode weg daarop aangegeven. Daar, daar is de uitgang. Hij is het, Hij is die grote Koning, die wij straks mogen ontvangen. Wat ook in dat zinnetje opvalt (*niemand komt tot de Vader, dan door Mij*), dat de Heere Jezus hier niet zegt: Niemand komt tot het huis van Mijn Vader met zijn vele woningen. Nee, de Heere Jezus zegt hier: *niemand komt tot de VADER*. Ik zou eigenlijk willen dat u een ander treinkaartje gaat kopen, waar niet opstaat: de hemel, mijn geluk, mijn verlost zijn van alles, maar dat daar een bestemming op staat: de Vader! Om bij Hem te zijn. Nu, alleen Christus kan u daar brengen. En jazer, bij de Vader is een huis en vele woningen. Dat betekent voor ieder afzonderlijk zal daar plaats zijn: hoofd voor hoofd.

We kijken nog even terug naar vers 1. De Heere Jezus zegt daar tegen Zijn discipelen: *uw hart worde niet ontroerd, gijlieden gelooft in God, gelooft ook in Mij*. Ik moet u verkondigen, dat buiten het geloof, dat buiten Christus er geen weg is. U kunt veel weten van Christus, u kunt straks zeggen bij de kribbe: jazer, daar ligt de Weg, de Waarheid en het Leven en in Hem kunnen wij waarde zien, maar als daar geen vertrouwen bij is. Als het puur, ja puur verstand is, gemeente bent u dan wel op de Weg. De Heere Jezus zegt: *gijlieden gelooft in God, gelooft OOK in Mij!* Is dat nu zo gemeente? Vanuit het Grieks mogen we het ook nog iets anders vertalen. We mogen ook zeggen: *Gelooft in God, en gelooft in Mij!* Het is dan een aansporing, een aansporing voor een ieder van ons, om in Hem te geloven. Om Hem als mijn Weg, als mijn Waarheid, als mijn Leven te zien.

Vers 11: *Gelooft Mij, dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is; en indien niet, zo gelooft Mij om de werken zelve*. De Heere Jezus bedoelt daar: als het nu zo moeilijk is, om in Hem te geloven, gelooft dan in Mijn om de werken die Ik doe. Zie nu, zie nu eens wat de Heere Jezus doet. Zie nu eens in het de Evangeliën, lees ze eens na: Mattheüs, Markus, Lukas, Johannes, lees daar eens in. Zie eens of er één zondaar is, die tot Christus vlucht en die voor eeuwig weggestuurd wordt. Geen één. Tegen de Kananese vrouw zegt de Heere Jezus: *Ik ben niet gekomen dan voor de verloren schapen van het huis van Israël* (Matth. 15:24), maar Hij helpt haar hoor, lees maar verder. Dan staat er: *vrouw, groot is uw geloof*. (15:28) Wonderlijk gemeente. Een ieder die tot Christus gebracht werd, alle zieken, Hij genas hen. O geloof Hem om de werken. Wilt u het nog dichterbij zien? Ook vandaag de dag mogen we Zijn werken zien. Zoek eens iemand op, waarvan u weet: die kent de Heere, die kan mij vertellen van Zijn grote werken. En luistert u eens naar zo iemand, hoe die vertelt hoe goed de Heere is. En hoe liefelijk de Heere met zondaren omgaat en dat Hij ze niet wegzendt, maar dat Hij ze trekt met koorden van eeuwige liefde. Gemeente, dat mag ons opbouwen om tot dat vertrouwen te komen.

Ten slotte, nogmaals: wij gaan straks in die kribbe zien, en wat zien wij? De Weg, de Waarheid en het Leven. Ja wij zien de Vader. Wonderlijk gemeente, ik hoop dat wij zo voorbereid mogen zijn op het Kerstfeest, dat wij straks met heerlijkheid en met geloof en met vertrouwen en met vreugde en met blijdschap dit Kerstfeest mogen vieren.

We eindigen met het gedicht dat in de laatste kerkbode stond, van mevrouw Groeneweg, het tweede gedeelte:

*Hoe zullen wij de Heiland straks ontvangen
als Hij weer komen zal zoals Hij heeft beloofd?
Verwachten wij Hem óók met groot verlangen,
of is het licht in onze lamp soms uitgedoofd?*

*O, Heere, wil dan onze lamp weer vullen.
Houd U hem branden met de olie van Uw Geest.
Opdat ook wij U steeds verwachten zullen
en met U binnen mogen gaan op 't Bruiloftsfeest.*

*Dat wij toch wakend zijn want kort is nog de tijd.
Advent is 't, Jezus komt! Zijn wij nu al bereid?*

AMEN.